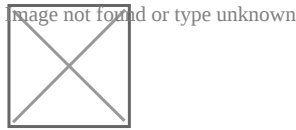

Ο διάκονος και πρωτομάρτυρας Στέφανος

/ [Πεμπτουσία](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του διακόνου Στεφάνου. Πληροφορίες για τη ζωή του μας δίνουν οι Πράξεις των Αποστόλων.

Καθώς πλήθαιναν οι πιστοί άρχισαν να δημιουργούνται δυσκολίες στα καθημερινά κοινά τραπέζια – τις Αγάπες, όπως λέγονταν. Για να μην αφήσουν το κήρυγμα οι Απόστολοι σκέφθηκαν να εκλέξουν επτά βοηθούς, διακόνους, οι οποίοι θα ήταν υπεύθυνοι για τις Αγάπες. Ζήτησαν λοιπόν τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος και επέλεξαν επτά νέους πιστούς άνδρες που έγιναν οι πρώτοι βοηθοί τους. Αυτοί ήταν: ο **Στέφανος**, πολύ πιστός και φωτισμένος νέος, ο **Φίλιππος**, ο **Πρόχορος**, ο **Νικάνορας**, ο **Τίμωνας**, ο **Παρμενάς** και ο **Νικόλαος**. Μετά την εκλογή τους οι επτά διάκονοι “χειροτονήθηκαν”, δηλαδή έβαλαν οι Απόστολοι τα χέρια τους επάνω στα κεφάλια τους και προσευχήθηκαν γι’ αυτούς στο Θεό ώστε να είναι άξιοι της αποστολής τους.

Ο λόγος του Θεού εξαπλωνόταν απίστευτα γρήγορα. Ο αριθμός των μαθητών στην Ιερουσαλήμ είχε αυξηθεί πολύ. Ακόμη και πολλοί ιερείς των Ιουδαίων είχαν πιστέψει.

[4_Ageios](#) Ο διάκονος Στέφανος, γεμάτος πίστη και δύναμη Θεού, έκανε πολλά καταπληκτικά θαύματα ανάμεσα στο λαό. Αρκετοί Ιουδαίοι τον φθόνησαν, αλλά επειδή δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τη σοφία και τον φωτισμό [4_Stefanos](#) του, κατέφυγαν στη συκοφαντία. Διέδωσαν ότι ο Στέφανος είναι βλάσφημος, ότι μιλάει με περιφρόνηση για τον Μωυσή και τον Θεό των Πατέρων τους. Ο Στέφανος συνελήφθη και οδηγήθηκε στο Συνέδριο των Ιουδαίων για να δικαστεί. Ενώ ακούγονταν οι εναντίον του κατηγορίες ο Στέφανος ήταν πολύ ήρεμος και το πρόσωπό του έλαμπε σαν αγγελικό και το έβλεπαν όλα τα μέλη του Συνεδρίου. Όταν τελείωσαν οι κατήγοροί του, απολογήθηκε ο Στέφανος. Μίλησε με θάρρος και πολύ σεβασμό για όλη την ιστορία του εβραϊκού λαού. Αναφέρθηκε στα θαύματα που έκανε ο Θεός στον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και τον Ιωσήφ και για το θαυμαστό τρόπο με τον οποίο ελευθερώθηκε ο λαός από τους Αιγύπτιους. Στο τέλος τους αποκάλεσε σκληροτράχηλους κι αμετανόητους, γιατί, παρόλα τα θαύματα που είδαν, τα μάτια τους έμεναν κλειστά. Όπως οι πρόγονοί τους είχαν

σκοτώσει τους προφήτες κι αυτοί πριν λίγο καιρό σκότωσαν τον Δίκαιο Μεσσία.

Όταν τ' άκουσαν αυτά οι αρχιερείς εξαγριώθηκαν και σηκώθηκαν όρθιοι τρίζοντας τα δόντια τους με λύσσα. Ο Στέφανος παρέμενε ήρεμος και γλυκός και προσευχόμενος. Έβλεπε τη δόξα του Θεού, ανοιχτό τον ουρανό να τον περιμένει. [Lithobolismos Stefanou](#) «Να, βλέπω τον ουρανό ανοιχτό και τον Υιό του Ανθρώπου να στέκεται στα δεξιά του Θεού», είπε. Τότε οι σύνεδροι έκλεισαν τ' αυτιά τους για να μην ακούν τα “βλάσφημα” λόγια του και φωνάζοντας όρμησαν όλοι επάνω του και

Image not found or type unknown

τον έσυραν έξω από την πόλη και

τον λιθοβολούσαν. Όσοι πετούσαν πάνω του τις βαριές πέτρες για να έχουν ελεύθερα τα χέρια τους, άφηναν τα ρούχα τους στα πόδια ενός νεαρού που λεγόταν Σάυλος. Κι ο Στέφανος προσευχόταν κι έλεγε: «Κύριε, Ιησού, δέξου το πνεύμα μου», κι ύστερα έπεσε στα γόνατα και είπε δυνατά: «Κύριε, μην τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία». Και μ' αυτά τα λόγια ξεψύχησε.

Τον Στέφανο τον έθαψαν μερικοί πιστοί και τον θρήνησαν πολύ. Ο διωγμός εξαπλώθηκε σ' όλη την εκκλησία των Ιεροσολύμων και πολλοί πιστοί διασκορπίστηκαν στα χωριά της Ιουδαίας και της Σαμάρειας.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

